Liten, men god som gull (A.O.Halås)

(Matteus 14,14 f.f.)

Han skrev seg inn i verdenshistorien guttungen som kanskje noe motvillig gikk med på morens bønn om å ta med seg nistepakke. Han var ikke sulten, så hvorfor skulle han med seg niste? Mange timer senere måtte han innrømme at mamma hadde hatt rett. Nå var han sulten, og han hadde en stor nistepakke. Det var ingen andre som hadde nistepakke. Det var langt til butikken og det var mange som begynte å bli sultne.

I flere timer hadde han hørt Jesus tale. Guds ord gjør noe med et menneske, slik også med denne lille gutten. Så når en av Jesu medarbeidere spør om Jesus kan få matpakken hans, gir han den villig fra seg selv om magen skriker av sult. Hadde en voksen uten videre gitt maten sin til Jesus? Eller hadde vi hatt de samme innvendinger som disiplene at det var alt for lite til så mange mennesker?

Resten vet vi. I Jesu hender ble det mat til alle. Undervurder aldri barna i Guds rike. Et villig barn i Herrens hender kan gi mat til mange andre, i dag som den gang.

Og han som gir såmannen såkorn og brød å ete, han skal også gi dere såkorn og la det mangedoble seg, og gi vekst til fruktene av deres rettferdighet. 2. Kor 9,10